

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Columba.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](#)

Columba.

Sicut corvus à Noë Gen. 8. ex arca emissus, qui non revertebatur : eò quod escam in cœaveribus reperisset, symbolum est hominis carnalis ; sic columba signum pacis Deum inter & homines, quæ ex arca emissa rediit ad Noë. Ad vesperam portans ramum olivæ virentibus foliis in ore suo. Ibid. Ephraim quasi columba seducta. Ol. 7. Adolescens seductus. Quis mihi dabit pennas sicut columbae, Et volabo, Et requiescam. Pl. 54. Symbolum animæ suspirantis in cœlum, & non nisi in Deo quiescentis. Vel etiam cum S. Scholastica in star columbae cœlum petentis : Si dormiatis inter medios Cleros, penne columba deargentata, Et posteriora dorsi ejus in pallore auri. Ps. 67. Cleros græcè sortem significat. Sensus ergo literalis est. Si vos Israelitæ post tam longam peregrinationem viatis hostibus felicem agatis vitam, & in medio sortium vestiarum, sive in terra promissionis sorte vobis dividendâ blandè quiescatis. Tunc eritis candidi, sicut pennæ alicujus niveæ columbae, cuius dorsum habet fulgorem auri. Sive eritis geniales, facie hilari ac serenâ. Sicut columba albis ac flavis ejusmodi pennis ornata sollet esse blanda, & hilariter se girare. In sensu mystico intodus est Ægyptus & desertum, per quod transierunt Israelitæ. Terra promissionis, sorte divinâ, & ex speciali gratia data, est ordo religiosus. In hoc ad instar columbae hilaris

R. 4

suavi-

392 *Pars secunda de elevatione*
suaviter quiesces ; si gratiis tibi datis coopere-
ris , & debitæ studeas perfectioni. Certè Car-
dinalis Bellarminus vir ille magnus dicere sole-
bat , nescivisse se , dum religiosus erat , quid
sit tristitia , nescire se , dum Cardinalis esset ,
quid sit lætitia.

Spiritus S. descendit sicut columba. Matth. 10.

Quæres cur magis in specie columbæ , quam
avis alterius appareat Spiritus Sanctus. Re-
spondeo : ob sepiem dona Spiritus sancti , quo
per columbam , ejusque qualitates melius ex-
primuntur , quam per alias volucres. Primo
Donum Simplicitatis juxta illud Christi Matth.
10. *Estote simplices sicut columbae.* 2do. *Donum*
Scientiae , quia columba ex pabulo sibi objecto
optimè separat bonum à malo , si separaveris
preciosum à vili quasi os meum eris. Jerem. 15.
3tò. Ob *donum Consilii* , sicut enim columba
non tantum sua , sed etiam alia ova aperit , &
pullos etiam non suos nutrit , & protegit. Ita
viri *donum Consilii* habentes id etiam commu-
nicant iis , quibus non tenentur , vel qui non
merentur. *Consilium illorum sicut fons vita-*
Pro. 21. 4tò. Ob *donum Intellectus* , sicut enim
columba libenter residet ad fluenta ; ut se undis
immergendo salvare possit à milvo , sichaben-
tes donum intellectus *resident super fluenta ple-*
nissima. Cant. 5. *Sacrarum Scripturarum* , &
immergentes se in earum sensum effugient in-
fidias innumeræ animabus à Diabolo struntas.
5tò. Ob *donum Pietatis vel Mansuetudinis.* Sicut
enim columba est sine felle , patiens , discipli-
nata;

nata, moderata, amabilis, sic habentes donum
pietas evitans iram proximorum, ac imoniam
& amaritatem, & erga omnes exhibent juxta illud 2. Petr. 1. In patientia pietatem. 6. Ob do-
num fortitudinis. Sicut enim columba non po-
nit nidum in arboribus, sepibus, &c. ut aliæ
aves, sed in foraminibus petræ aut murorum,
in arcibus & domibus; quæ perrumpere non
possunt rapaces volucres: & sicut columba non
nidificat in medio, vel in fine, sed in summo ore
foraminis. Jerem. 8. Ut in periculo statim ex-
peditor sit ad avolandum, ita viri pii, & in
Deo fortes mente semper habitant in vulneri-
bus Christi, & maximè sacro ejus latere tan-
quam cavernâ securissimâ, nec cum affectu
noxio, aut nimio erga præsentia divertunt in
hospitio mundi hujus, & sic iis nec adversa, nec
prospera, nec Diabolus cum omnibus suis mi-
nistris nocent. 7timò. Ob donum timoris. Si-
cuit enim columba per hoc se conservat, & for-
tis est, quod omnia tuta timeat, atque ut se-
cura sit, plus ac opus esset, elevat se supra nu-
bes aliasque cautelas adhibet, juxta illud Ps. 8.
Posuisti firmamentum ejus formidinem. Ita vir,
etiam maximè religiosus per hoc fortis, securus,
& in bono constans est: quod in vita hac pari-
ter omnia tuta timeat, cautus & providus sit in
omni conversatione, nullatenus sibi, aut vi-
ribus suis ac virtuti fidens. Hinc Eccl. 2. dici-
tur: *Servat timorem Domini, & in illo NB. ve-
terasce.* Et Eccl. 9. *In timore Dei sit tibi gloria-
tio.* Evidem perfœcta charitas foras mittit ti-
morem.

394 *Pars secunda de elevatione
morem.* I. Joan. 4. Sed NB. pœna, non culpa.
In quam ob defectum justi timoris ceciderunt
viri etiam sanctissimi in apice montis perfectio-
nis confidentes & exaltati sicut cedri Libani.

Ecce qui serviant ei, non sunt stabiles, & in
Angelis suis reperit pravitatem. Job. 4. Et quod
stupendum: Henoch placens Deo factus, & vi-
vens inter peccatores translatus est. Raptus est
ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne filio
deciperet animam illius. Fascinatio enim nuga-
citaris obscurat bona, & inconstantia concipi-
scientia transvertit sensum sine malitia. Sap. 4.
Hoc est illum, qui alioqui malus non est. Erat
autem Henoch antequam a Deo raperetur jam
tum 360. annorum, & constanter ambulavit
cum Deo. Et tamen raptus est, ne tandem ma-
litiam hominum perversorum, malorum exem-
plum, aberrantium a vera fide & bonis mo-
ribus opinionem, quibus imbui potuisset, cor-
rumperetur. Ita Interpretes communiter. Hæc
veritas me semper confortat in principio toties
tibi inculcato. Quod homo societatis, & va-
ritatis ob ministeria cum proximo periculis expo-
itus justum metum suum, juxta illud: Qui
stat, videat ne cadat, ostendere saltem debet
in his tribus: Observatione spiritualium, operum
penitentia, & evitazione omnis vanæ sensualisque
conversationis, maximè sine socio, & teste vita
juxta Reg. 18. Sacerdotum. Horum trium ne-
glectus præfidentiam nimiam in semetipso ma-
gis semper adauget, omnisque gravis lapsus, &
Apostolice juxta communem Alctarum est ini-
tium.

tiām. Hæc iterum iterumque inculco eo fine,
ut nunquam obliviscaris.

Apes.

Brevis in volatilibus est apis, & initium dul-
coris habet fructus illius. Eccli. 11. Sic mi-
nora in oculis hominum sæpè meliora. Cir-
tum dederunt me sicut apes, & exarserunt sicut
ignis. Ps. 117. Symbolum hominis probi à
malis vexati.

§. 3 eius,

Animalia repentina, natantia, insecta vermes.

Serpentes, Dracones.

Serpens [avernalis] decepit me. Gen. 3. Ser-
pens erat callidior cunctis animantibus terra,
qui dixit ad mulierem [Deus conservet te, quan-
do Diabolus & mulier simul tentant] ait Deus
ad serpentem. Maledictus es inter omnia animan-
tia. Inimicitias ponam inter te, & mulierem.
Ipsa conteret caput tuum. Gen. 3. Benedicta Vir-
go Dei Mater immaculatè concepta. Fel Dra-
conum (in inferno) vinum eorum, & vene-
num aspidum insanabile. Deut. 32. Super aspidem
& basilicem ambulabis, & concubabis leonem &
draconem. Pl. 90. Acuersunt lingas suas sicut
serpentis, venenum aspidum sub labiis eorum, Ps.
139. Detractorum, calumniatorum, adulato-
rum, seductorum. Serpentes genimena viperarum,
quemodo fugietis à judicio gehennæ. Matth.